

- društvu koje prilikom kupnje poduzeća nastupa kao kupac i koje nema poslovni nastan u Finskoj, a ciljno društvo kupnje poduzeća ima poslovni nastan u Finskoj,
 - društvu koje prilikom kupnje poduzeća nastupa kao kupac i koje ima poslovni nastan u Finskoj, a ciljno društvo kupnje poduzeća nema poslovni nastan u Finskoj,
 - društvu koje prilikom kupnje poduzeća nastupa kao prodavatelj i koje nema poslovni nastan u Finskoj, a ciljno društvo kupnje poduzeća ima poslovni nastan u Finskoj,
 - društvu koje prilikom kupnje poduzeća nastupa kao prodavatelj i koje ima poslovni nastan u Finskoj, a ciljno društvo kupnje poduzeća nema poslovni nastan u Finskoj?
2. Je li za predmet važno da osiguranje pokriva samo poreznu odgovornost koja je za ciljno društvo nastala prije provedbe kupnje poduzeća?
3. Je li za predmet važno jesu li predmet kupnje poduzeća dionice ili grana djelatnosti ciljnog društva?
4. Je li u situaciji u kojoj su predmet kupnje poduzeća dionice ciljnog društva važno da se jamstva koje je prodavatelj dao kupcu odnose samo na to da prodavatelju pripada pravo vlasništva na prodanim dionicama i da u tom pogledu ne postoje nikakva potraživanja trećih osoba?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (SL 2009., L 335, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 153.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. veljače 2018. uputio Østre Landsret (Danska) — A protiv
Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Predmet C-89/18)

(2018/C 142/44)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A

Tuženik: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Prethodna pitanja

1. U slučaju kada su u pogledu spajanja obitelji između bračnih drugova uvedena „nova ograničenja” koja su *prima facie* u suprotnosti s klauzulom o mirovanju iz članka 13. Odluke br. 1/80 (Odluka Vijeća za pridruživanje br. 1/80 od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja u vezi sa Sporazumom od 12. rujna 1963. između Europske ekonomske zajednice i Turske o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske), a opravdana su razlozima „uspješne integracije” koje je Sud priznao u presudi od 12. travnja 2016., Genc ⁽¹⁾, C-561/14 (također vidjeti presudu od 10. srpnja 2014., Dogan, C-138/13, EU:C:2014:2066) ⁽²⁾, može li se smatrati da odredbu poput članka 9. stavka 7. danskog Zakona o strancima (Udlændingeloven) – koja predviđa, među ostalim, da je opći uvjet za spajanje obitelji između osobe koja je državljanin treće zemlje te ima dozvolu za boravak u Danskoj i bračnog druga te osobe taj da su oni snažnije povezani s Danskom nego s Turskom – „opravdava važan razlog u općem interesu [...], da je prikladna za ostvarenje postavljenog legitimnog cilja i da [...] ne prekoračuje ono što je nužno za njegovo ostvarenje”?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, što bi značilo da se zahtjev u pogledu povezanosti načelno smatra prikladnim za ostvarenje integracije, je li moguće, a da se to ne protivi testu ograničavanja i zahtjevu u pogledu proporcionalnosti:

- (i) primjenjivati praksu prema kojoj se, kada je bračni drug s dozvolom za boravak u državi članici (sponzor) u Dansku prvi put stigao s 12-13 godina ili kasnije, u ocjeni povezanosti sponzora s državom članicom velika važnost pridaje sljedećem: je li osoba zakonito duže vrijeme boravila u državi članici tijekom približno 12 godina ili je u državi članici boravila i bila stalno zaposlena, pri čemu je često bila u doticaju s kolegama i klijentima i s njima komunicirala na jeziku države članice, i tako činila bez većih prekida najmanje četiri do pet godina, ili je u državi članici boravila i bila stalno zaposlena, ali pritom nije često bila u doticaju s kolegama i klijentima i s njima komunicirala na jeziku države članice, i tako činila bez većih prekida najmanje sedam od osam godina;
- (ii) primjenjivati praksu prema kojoj okolnost da je sponzor održavao snažnu vezu s njihovom zemljom podrijetla putujući tamo često ili ostajući duže vrijeme govori protiv toga da je zahtjev u pogledu povezanosti ispunjen, dok kratki praznici ili edukacijski boravci ne utječu na izdavanje dozvole;
- (iii) primjenjivati praksu prema kojoj postojanje takozvane situacije „sklapanje braka, razvod, ponovno sklapanje braka” u značajnoj mjeri govori protiv toga da je zahtjev u pogledu povezanosti ispunjen?

⁽¹⁾ Presuda Suda od 12. travnja 2016., ECLI:EU:C:2016:247.

⁽²⁾ Presuda Suda od 10. srpnja 2014., ECLI:EU:C:2014:2066.

Tužba podnesena 8. veljače 2018. – Europska komisija protiv Helenske Republike

(Predmet C-91/18)

(2018/C 142/45)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Kyratsou i F. Tomat)

Tuženik: Helenska Republika

Tužbeni zahtjev

— Utvrdi i proglasi da je Helenska Republika, donošenjem i održavanjem na snazi propisa kojim se primjenjuje:

- i. na proizvod tsipouro/tsikoudia [vinjak od sorti grčkog grožđa] koji proizvode „stalni destilateri” stopa trošarine snižena za 50 % u usporedbi sa standardnom nacionalnom stopom trošarine, dok se na alkoholna pića uvezena iz drugih država članica primjenjuje uobičajena stopa trošarine, povrijedila obveze koje ima na temelju članaka 19. i 21., u vezi s člankom 23. stavkom 2. Direktive 92/83/EEZ ⁽¹⁾ i člankom 110. UFEU-a;
- ii. na proizvod tsipouro/tsikoudia koji proizvode „povremeni” destilateri dodatno snižena stopa trošarine, dok se na alkoholna pića uvezena iz drugih država članica primjenjuje uobičajena stopa trošarine, povrijedila obveze koje ima na temelju članaka 19. i 21., u vezi s člankom 22. stavkom 1. Direktive 92/83/EEZ i člankom 3. stavkom 1. Direktive 92/84/EEZ ⁽²⁾, i člankom 110. UFEU-a;

— naloži Helenskoj Republici snošenje troškova.